

ה"ט 35212/07/16 - ציון חיון, צליל חיון נגד יהודית שירי, אור שירי, תומר שירי

בית משפט השלום בנתניה

ה"ט 35212-07-16 חיון ואח' נ' שירי ואח'
תיק חיצוני: מספר תיק חיצוני

בפני כבוד השופט אלי ברנד
מבקשים
1. ציון חיון
2. צליל חיון ע"י ב"כ עוה"ד ליאור פרי ואורי מרום
נגד
משיבים
1. יהודית שירי
2. אור שירי
3. תומר שירי ע"י ב"כ עו"ד יעקב (ג'קי) בובליל

החלטה

בפני בקשת המבקשים למתן צו על פי החוק למניעת הטרדה מאיימת, התשס"ב - 2001 (להלן: "החוק") כנגד המשיבים.

ברקע הדברים קיים סכסוך בין הצדדים הנוגע לזכויות במכון הרישוי "אמיתי" בנתניה אשר במתחם תחנת הדלק סונול בכביש על כביש החוף לצד נתניה (להלן: "מכון הרישוי"), ואשר בגינו מתנהלים בין הצדדים הליכים משפטיים שונים.

כבר עתה יובהר כי הליך זה לא נועד להכרעה בשאלות קנייניות או בכל שאלה המתייחסת לעצם המחלוקת בין הצדדים אלא אך ורק לתחום שהתווה המחוקק בדבר חקיקה זה - "להגן על אדם מפני פגיעה בשלוות חיון, בפרטיותו, בחירותו ובגופו, בידי אדם אחר שנקט נגדו הטרדה מאיימת או שפגע בגופו" (סעיף 1 לחוק) ואין בכוונתי לסטות מכך בהחלטתי זו.

במסגרת הדיון בבקשה זו ועם הגשתה התקיים דיון במעמד המבקשים בלבד ביום 19.7.16, בעקבותיו ניתן צו במעמד צד אחד, ודיון נוסף במעמד שני הצדדים, זולת המשיב 3 אשר לא טרח להתייצב לדיון, ביום 1.8.16 ולאחר תומו הוגשו סיכומים בכתב, נוכח העובדה שבאותה עת התקיימה שביתת הקלדניות.

בתמיכה לבקשה הוגשו תצהירי המבקשים וכן תצהירה של הגב' שירה עטיה, עובדת מכון הרישוי, וכן נספחים המלמדים לכאורה על פגיעה בפניו של המבקש 1, על מחיקת מידע מכון המחשב המשמש את המצלמות המתעדות את המתרחש במכון הרישוי ועל תלונה במשטרה שהגישו המבקשים.

בתצהירים מתוארת התנהגות נטענת של המשיבים מאז פרוץ בסכסוך ביניהם בנובמבר 2015 וכן, ביתר פירוט, אירוע שהתרחש לטענתם ביום 13.7.16 במהלכו איימו המשיבים 2-3 על המבקשים ועל הגב' עטיה באופן בוטה, הפריעו

לעבודת מכון הרישוי והמשיב 2 אף תקף את המבקש 1, ולאחר מכן מחקו המשיבים 2-3 את התיעוד הרלוונטי מכון מצלמות האבטחה של מכון הרישוי בנסיון להעלים ראיות, הכל - כמובן - על פי טענת המבקשים.

המשיבים מצידם לא הגישו תגובה כלשהי לאחר שהבקשה ופרוטוקול הדיון במעמד המבקשים בלבד הומצאו להם ולא העמידו כל גרסה נגדית.

בהקשר זה יוער כי בסיכומים מטעמם טוען ב"כ המשיבים כי בשל שביתת המזכירות סבר כי לא ניתן להגיש תגובה ורק בשל כך לא הוגשו תצהירי תשובה מטעמם.

טענתו זו של ב"כ המשיבים לוקה בשתיים, תחילה - טענה זו לא עלתה כלל ועיקר בעת הדיון במעמד הצדדים, לא בראשיתו ולא לאחר סיום חקירת המצהירים מטעם המבקשים ומתן ההוראות להגשת סיכומים בכתב, ושנית - חזקה על ב"כ המשיבים כי אינו מסתגר במגדל שן ואינו מנותק מציבור עורכי הדין, אשר הגישו במהלך כל השביתה בקשות וכתבי טענות באמצעות מערכת נט המשפט כמעט ללא פגיעה בפעילותם, ולפיכך אינני מקבל הסבר זה.

במהלך הדיון במעמד הצדדים נחקרו כל שלושת המצהירים מטעם המבקשים, חקירה ארוכה יחסית לטיבו של הליך זה.

לאחר עיון בבקשה, בתצהירים התומכים בה, בראיות שהוצגו בפני ולאחר שמיעת חקירות המצהירים אני סבור כי לא עלה בידי המשיבים לסתור את גרסת המבקשים בדבר קיומם של איומים ממשיים ואף אלימות מצד המשיבים כלפיהם, וזאת - כמובן - ברמה הנדרשת למתן צו על פי הוראות החוק אך מבלי לקבוע מסמרות לענין הליך פלילי, ככל שינקט כזה.

גם לאחר חקירתם הארוכה יחסית של המצהירים לא נסתרו טענותיהם אודות אירועי יום 13.7.16, לרבות העובדה שהמשיבים 2-3 איימו על המבקשים ועל הגב' עטיה איומים בוטים ביותר הכוללים בין היתר איום בפגיעה בהם, בבני משפחתם ובביתם, איום באונס וברצח, הפריעו בעבודת מכון הרישוי שמפעילים כיום המבקשים ובשיא האירוע המשיב 2 אף תקף את המבקש 1.

בהקשר זה אעיר כי עדותה של הגב' שירה עטיה, אשר אינה צד לסכסוך המשפטי בין הצדדים, לדבריה אינה מסוכסכת עם המשיבים והעידה בתמיכה לטענות המבקשים - ועדותה לא נסתרה, מהווה גורם כבד משקל אשר לא ניתן להתעלם ממנו, לצד העובדה שהמשיבים כלל לא העמידו גרסה.

אין, איפוא, כל ספק כי כלפי המשיבים 2-3 הרימו המבקשים את הנטל הראייתי הנדרש לשם מתן צו נגדם על פי הוראות החוק.

בראשית הדיון במעמד הצדדים עתר ב"כ המשיבים למחיקתה על הסף של הבקשה כנגד המשיבה 1 בנימוק שהבקשה אינה מגלה עילה נגדה, וב"כ המבקשים טען מנגד כי אין מקום למחיקת הבקשה נגדה על הסף באשר המשיבה 1 עוסקת בהפרעה לפעילות העסק ובבילוש אחר המבקשים.

לענין הסילוק על הסף דחיתי את בקשת ב"כ המשיבים על אתר לאור הפסיקה הקובעת כי סילוק על הסף בהעדר עילה ניתן רק אם מעיון בבקשה בלבד, ללא שמיעת טענות ההגנה, עולה כי לא קמה עילה כנגד מבקש הסילוק גם אם יוכח כל הנטען בבקשה, ובהקשר זה הפניתי את ב"כ המשיבים לסעיף 11 לתצהיר המבקש 1 המקים עילה לכאורה ברמה הנדרשת למניעת סילוק על הסף.

עתה עלי להכריע האם יש מקום ליתן צו גם כנגד המשיבה 1 לאחר שמיעת הצדדים ולאור טענותיהם.

עיון בתצהירים התומכים בבקשה מגלה כי בסעיף 11 לתצהיר המבקש 1, סעיף 9 לתצהיר המבקשת 2 וסעיף 11 לתצהיר הגב' עטיה קיימת התייחסות מפורשת לכך שהמשיבה 1 הגיעה למכון נושא המחלוקת כמעט כל יום במהלך חודש יוני 2016 והפריעה לפעילות התקינה.

בחקירתם של המבקשים והגב' עטיה לא הופנתה אליהם כל שאלה בנושא המשיבה 1 ולפיכך ברור כי גרסתם בעניינה כלל לא נסתרה.

בפסיקה נקבע כבר כי: **"בהיעדר תצהיר נגדי או חקירה נגדית של המצהיר, הרי שבית המשפט יראה בדרך כלל את העובדות כפי שהן מפורשות בתצהיר, כעובדות שאין עליהן חולקין"** (ע"א 2877/92 אל לטיף נ' מורשת בנימין למסחר ולבניה (קרני שומרון) בע"מ, פ"ד מז(3) 846, 850).

במקום אחר נאמר כי: **"משבחר המערער שלא להגיש תצהיר נגדי ואף לא לחקור את נותן התצהיר, אין לו להלין אלא על עצמו"** (ע"א 841/87 רון נ' רון, פ"ד מה(3) 793, 795. ראה גם: ע"א 296/82 נבנצאל נ' ג'רסי ניוקליאר - אבקו איזוטופס אינק., פ"ד מ(3) 281, 303, ועוד דוגמאות רבות).

לפיכך, משלא נבחנה גרסתם של המבקשים בנושא הטענות כנגד המשיבה 1 בחקירה נגדית אין מנוס מלראות ענין זה כענין שאינו שנוי במחלוקת ביניהם ובוודאי ככזה שגרסתם לגביה לא נסתרה.

סעיף 2(א) לחוק פותח במילים - **"הטרדה מאיימת היא הטרדתו של אדם בידי אחר בכל דרך שהיא..."**, סעיפים קטנים 2(ב)(1) ו-2(ב)(4) לחוק כוללים הגדרות נוספות שאין כוללות רק איומים בפגיעה פיזית אך מהווה הטרדה מאיימת לענין החוק ונהיר כי כאשר אדם מגיע למקום עסקו של זולתו מדי יום ומפריע לפעילות התקינה של העסק עונה התנהגות זו על ההגדרה האמורה.

פסיקת בתי המשפט קבעה במקרים שונים כי גם הפרעה לזולת, גם ללא איום בפגיעה פיזית בו, מהווה הטרדה מאיימת לענין החוק (ראה לדוגמא ע"א (מחוזי חיפה) 4939-10-10 שלמה שקד נ. אביבה אלופי (7.12.10) ועוד).

לפיכך, אני קובע כי המבקשים הרימו את נטל הראיה הנדרש לצורך מתן צו על פי הוראות החוק גם לגבי המשיבה 1.

לענין תוכנם של הצוים, בשים לב למחלוקות הקנייניות שבין הצדדים ולעובדה שמתנהלים ביניהם הליכים משפטיים סבור אני כי תוכן הצוים צריך שיהיה כזה אשר יוכל להגשים את מטרת החוק במידה המקסימלית האפשרית מבלי לפגוע בניהול ההליכים בין הצדדים לגופן של המחלוקות ביניהם ומבלי שבצוים אלה יהיה כדי לקבע מצב אשר ישפיע על זכויותיהם העומדות לבירור משפטי.

המשיבים לא טענו כי קיים צורך כלשהו בנוכחותה של המשיבה 1 במכון הרישוי באשר אין היא עובדת בו ובאשר קיימים גורמים מקצועיים הבוחנים את הנושאים הכלכליים והמשפטיים הנוגעים למחלוקות בין הצדדים, המשיב 2 אף הוא אינו עובד במכון ולגביו הוסכם בעבר על ידי המבקשים, לפני משורת הדין וללא התחייבות כי יתאפשר לו להביא טסטים ובדיקות לפני קניה למכון ואילו לגבי המשיב 3 קיימת הסכמה בין הצדדים בהליך אחר כי ימשיך לעבוד במכון כבוחן.

לאור האמור לעיל ניתנים בזאת צוים כדלקמן למשך 6 חודשים מהיום:

1. נאסר על כל המשיבים להטריד את המבקשים בכל דרך, לאיים עליהם, ליצור עימם קשר בין במישרין בין בעקיפין ובכל דרך, לרבות באמצעי תקשורת אלקטרוניים, זולת העברת מסרים הנחוצים להליכים ביניהם ורק באמצעות באי כוחם, לבלוש אחריהם ולפגוע בפרטיותם.
 2. נאסר על המשיבים להמצא במרחק של 50 מ' מדירת המבקשים ברח' הגבורה 21 פרדס חנה.
 3. נאסר על המשיבים 1-2 להמצא במרחק של 50 מטר ממכון הרישוי אמיתי. אין בהוראות צו זה כדי למנוע מן המשיב 2 לשלוח אנשים מטעמו לביצוע בדיקות לפני קניה ובחינות רישוי, אולם זאת מבלי לפגוע באיסור האמור כלפיו.
 4. אשר למשיב 3, מאחר שסוכם בין הצדדים במסגרת ההליכים ביניהם כי הלה יוכל להמשיך לעבוד כבוחן במכון הרישוי ועל מנת לפגוע במידה המינימלית בהסכמות ובהליכים בין הצדדים, יורשה המשיב 3 להמשיך לעבוד כבוחן במכון הרישוי במגבלות הבאות - איסור יצירת קשר ישיר עם המבקשים, וככל שהדבר חיוני לשם ביצוע עבודתו במכון יועבר מסר אליהם באמצעות צד שלישי מבלי שיהיה במסר שכזה כל איום או הטרדה כלפיהם. איסור כניסה למשרדי המכון ושמירת מרחק של לפחות 3 מ' מהם, זולת לשם רישום נוכחות בתחילת ובסיום יום עבודתו, רק לאחר שיודיע למבקשים באמצעות צד שלישי כי בכוונתו להכנס למשרד ויעשה זאת רק בנוכחות אדם נוסף ומבלי לפגוע באיסור יצירת הקשר עימם. איסור להתקרב אל מי מן המבקשים בתוך שטח המכון לטווח של 3 מ' ואיסור להמצא במרחק של 50 מ' מן המכון מחוץ לשעות העבודה.
 5. ככל שבמהלך ההליכים הנוספים בין הצדדים תדרש הגעה של המשיבים או מי מהם למכון במהלך תקופת חלות הצוים יגישו על כך בקשה מתאימה ומנומקת לבית המשפט הדן בהליכים, תוך ציון החלטתי זו, ויפעלו על פי ההוראות שיתן בית המשפט.
 6. נאסר בזה על המשיבים 1-2 להמצא במרחק של 50 מטר מן המבקשים או מיתר בני משפחתם או ממכונותיהם, וזאת מבלי לפגוע באמור בסעיף 4 לעיל בענין המרחק שמותר למשיב 3 לשהות בו מן המבקשים במהלך שעות העבודה במכון הרישוי ובתוך המכון בלבד.
- המשיבים, יחד ולחוד, ישאו בהוצאות המבקשים בסך 2,000 ₪.
- ניתנה היום, י"א אב תשע"ו, 15 אוגוסט 2016, בהעדר הצדדים.